

Fragment uit Ismene Krishnadath & Jurmen Kadosoe, *Stekel lust zoete patat*, Publishing Services Suriname, 2017.

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

STEKEL LUST ZOETE PATAT

tekst: Ismene Krishnadath
vormgeving & illustraties: Jurmen Kadosoe

paramaribo 2017
publishing services suriname

Dit is het veld van boer Marcel.
Het is zo groot dat je het einde bijna niet kan zien.
Boer Marcel plant zoete patat.
De plantjes zijn mooi groot.
Boer Marcel heeft al een paar uitgetrokken.
Die waren goed.
Mooi rood en mooi groot.
Lekkere, zoete knollen.
Boer Marcel klimt op zijn tractor.
Hij roept zijn arbeiders: Kami, Daan en Ralim.

“We gaan beginnen met oogsten.”

Achteraan zijn tractor is een oogstmachine vastgemaakt.

Die graaft de knollen op en schudt het zand van ze af.

De arbeiders zetten de knollen in kratten.

Daarna worden ze gewassen en gesorteerd.

Grote bij grote en kleine bij kleine.

De zoete patatten gaan in plastic zakjes.

Een zak met knollen weegt 1 kilo.

Die brengt boer Marcel naar de supermarkt.

Daar kan iedereen ze kopen.

Stekel is een stekelvarken,
met mooie grijs met witte stekels.
Hij woont in een boom aan de rand van het bos,
dichtbij het veld van boer Marcel.

Overdag luiert en slaapt hij een beetje.
Als het donker wordt, gaat Stekel op zoek naar eten.
Hij verzamelt verse bladeren en nootjes en bosvruchten.
Maar het meest houdt hij van zoete patat.
Hij weet ook dat de knollen rijp zijn.
Elke avond steekt hij over en graaft er een uit.
Boer Marcel merkt het niet eens.
Het veld is zóóóóó groot.
Van binnen is de zoete patat oranje.
Hap, hap, knabbel, knabbel.
O, wat smaakt dat goed.
Ja, Stekel heeft een lekker leven.

Er is genoeg te eten voor hem.
Op een dag krijgt Stekel bezoek.
Klop! Klop! Klop! Wie tikt tegen de boom?
Hé, dat is Pork, een neef van Stekel.
Pork is niet alleen.
Zijn zus Pina is er ook.

Ze komen van ver uit het zuiden.

Ze moesten vluchten.

Mannen hebben met zaagmachines hun bos kapot gemaakt.

Ze hebben onderweg bijna niet geslapen,
en ook bijna niets gegeten.

“Knor, knor, knor,” doet de hongerige maag van Pork.

“Kom naar boven,” roept Stekel.

Hij heeft lekkere blaadjes en nootjes,
en ook twee mooie zoete patatten.

Maar het is niet genoeg.

Als alles op is, hebben Pork en Pina nog steeds honger.

Ze wrijven over hun buikjes.

“Wij willen meer zoete patatten!”

“Laten we naar het veld gaan,” stelt Pork voor.

Het is al bijna donker.

De boer en zijn arbeiders zijn al weg.

De stekelvarkens klimmen naar beneden.

Ze steken de weg over.

Als Pina de geur van de zoete patatten ruikt,
begint ze hard te knorren.

“Waar zijn ze, waar zijn ze?” roept ze.

“Hier! hier!” roept Pork.

Hij begint als een gek te graven.
De knollen vliegen om hem heen.
Hij hapt met zijn grote voortanden in een knol,
rent verder, graaft weer en hapt in de volgende.
Pina gaat op dezelfde manier tekeer.
Binnen een mum van tijd liggen er overal aangevreten knollen.
“Hé, rustig aan,” roept Stekel geschrokken.
We hebben niet zoveel nodig.
Dan ontdekt Pina de opslagplaats van boer Marcel.

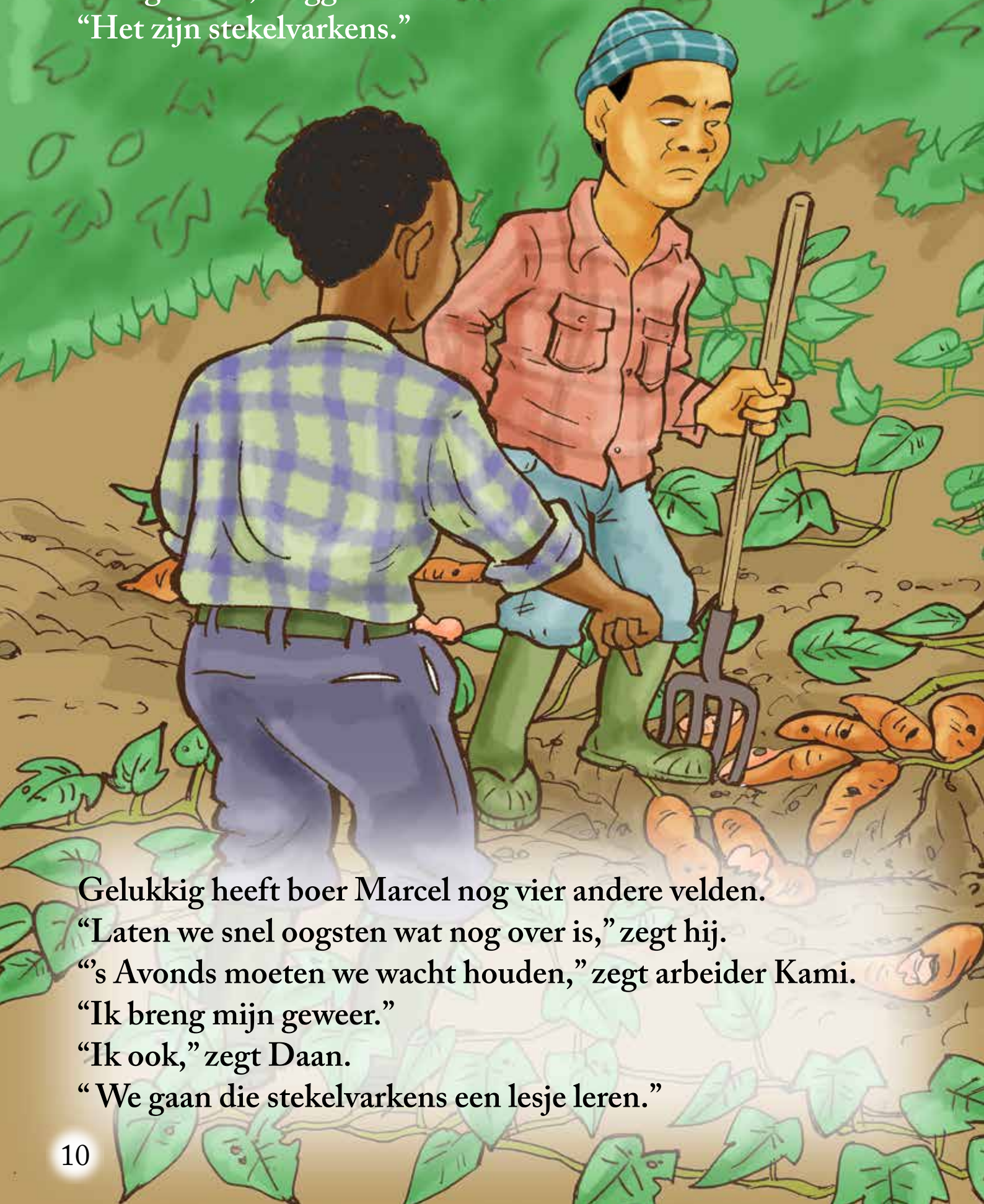
Er staan vier kratten met zoete patat.
Pina kan maar niet ophouden met eten.
Van elke patat neemt ze een hap.
“Oei, oei, oei,” kreunt ze na een hele tijd.
“Ik kan niet meer. Mijn buik is helemaal vol.”
Stekel kijkt bezorgd om zich heen.
Wat zal boer Marcel zeggen als hij dit ziet?
Hij loopt stilletjes achter Pork en Pina aan
als ze terug gaan naar zijn boom.

Als boer Marcel de volgende morgen het veld ziet,
is hij woest kwaad.

“Gingamaka,” zeggen de arbeiders.

“Het zijn stekelvarkens.”

Gelukkig heeft boer Marcel nog vier andere velden.

“Laten we snel oogsten wat nog over is,” zegt hij.

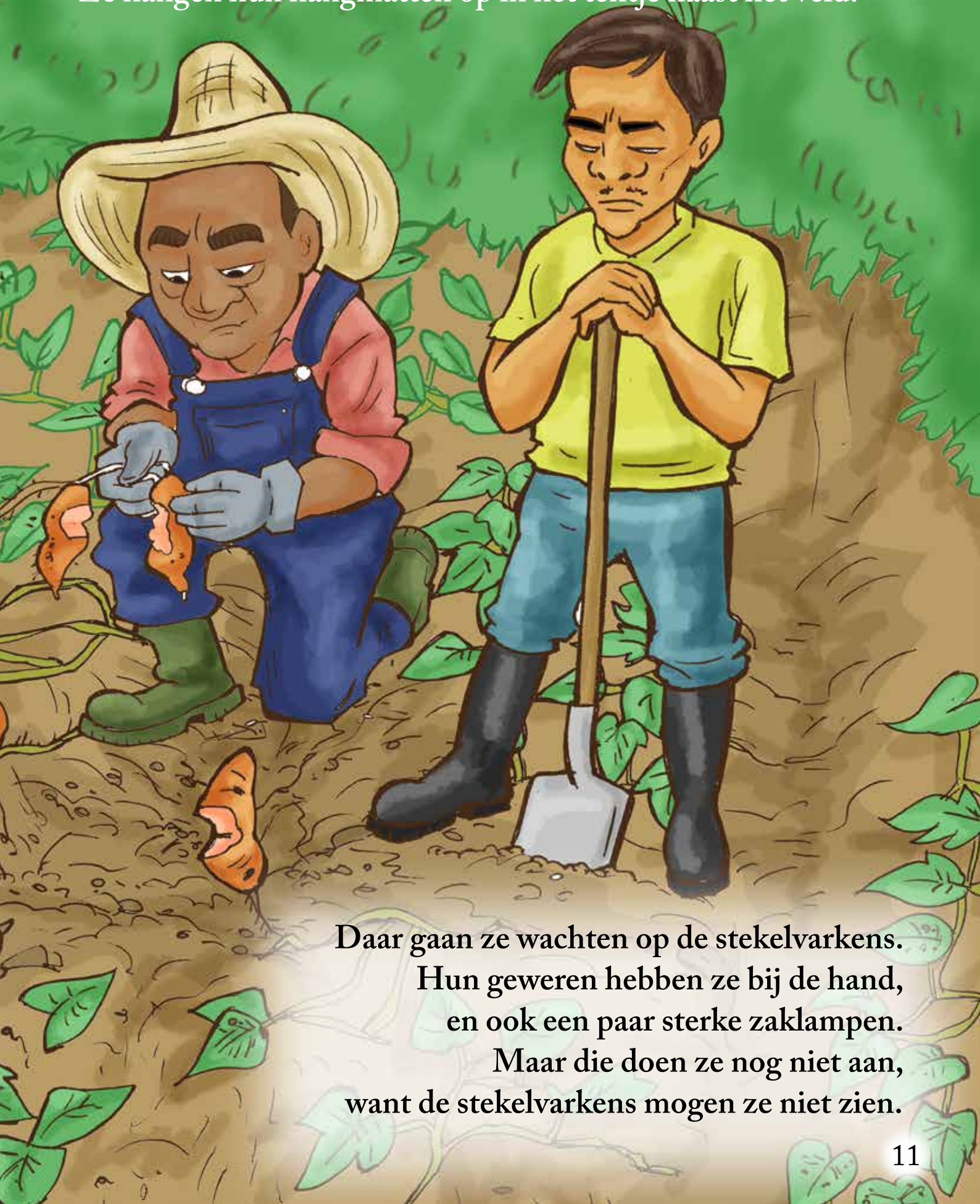
“’s Avonds moeten we wacht houden,” zegt arbeider Kami.

“Ik breng mijn geweer.”

“Ik ook,” zegt Daan.

“We gaan die stekelvarkens een lesje leren.”

Als de werkdag voorbij is,
gaan de boer en zijn arbeiders niet naar huis.
Ze hangen hun hangmatten op in het tentje naast het veld.

Daar gaan ze wachten op de stekelvarkens.
Hun geweren hebben ze bij de hand,
en ook een paar sterke zaklampen.
Maar die doen ze nog niet aan,
want de stekelvarkens mogen ze niet zien.